

Graiul Ortodoxiei

ADEVĂRUL-ÎN SUFLETUL TĂU

№12-2011 tipărit de parohul Serghei Popescu

Micul ziar informatv parohial de Imola de spiritualitate și atitudine ortodoxă „**Graiul Ortodoxiei**” este un sfetnic bun al trezirii duhovnicești și al desăvârșirii, ajută la regăsirea obârșiiilor și la statornicirea valorilor creștine strămoșești, îndeamnă, prin rândurile de aur ale sfinților mari dascăli și în vățători ai Bisericii, la întărirea credinței și urmarea neabătută a căii mântuirii.

Faceți-vă împlinitori ai cuvântului, nu numai ascultători ai lui, amăgindu-vă pe voi înșivă.(Iacov 1,22)

„Dar mie o femeie bună mi-a recomandat... - așa încep multe discuții ce întristează orice preot, care este implicat în ele. - Să nu credeți, ea nimic rău nu face, - spune încontinuare la oftatul greu pe care-l aude, - Ea are acasă și icoane și **Sfânta cruce**. Și știți, pentru a vindeca se folosește de rugăciuni. O femeie bună...”Dar la o analiză

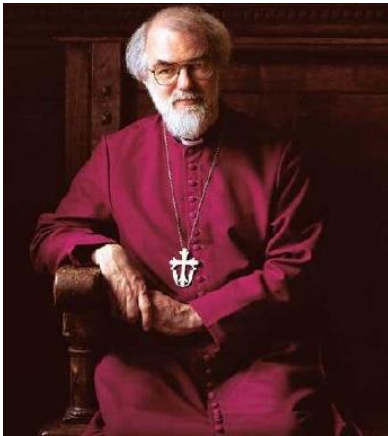
mai atentă se descoperă că nu e vorba doar de vindecare prin rugăciune, și la o cercetare mai minuțioasă devine clar că aceste rugăciuni nu prea au nimic comun cu credința noastră.Printr-un cuvânt e necesar din nou de deschis subiectul **vrăjitorilor, clarvăzătorilor, prezicătorilor și multora altora, numele căroră, e un legion. Și din nou de explicat despre dauna adusă de acest „ajutor”**. Uneori în curtea bisericii de mine se apropie o fetiță de vreo opt anișori, dar cu niște ochi care tăinuiesc o durere deloc copilărească, mă privește cu o nespusă suferință și îmi spune : «Din nou glasul acela mă îndeamnă să iau cuțitul în mână și să-mi ucid mama. Ce să fac?»E groaznic. Și mai grav că se întâmplă aceste lucruri de la prostia și neglijența celor maturi. Din neștiința și neputarea de grijă. Mama acestei fetițe a început să o ia la o «femeie bună», cu scopul ca să o vindece de o boală cronică. Da, câte puțin boala a cedat, dar mai apoi au început să se întâmple niște lucruri îngrozitoare, cu care biata femeie nici nu mai știe cum să lupte...Cu o încăpăținare neînțeleasă, oamenii creștini, botezați în Biserica Ortodoxă tot merg și merg după sfat, vindecare, izbăvire la aceste bunicuțe, mătuși, vrăjitori. Acestea mai îndrăznesc să le dea sfaturi pentru diverse acțiuni care ar trebui săvârșite în Sfânta Biserică, dar care sunt niște acțiuni de profanare atât a credinței, cât și a Bisericii.Nu trece nici o zi în care preotul să nu poarte discuții cu o nouă jertfă a acestor „femei bune”, căreia i-au fost recomnate niște acțiuni în genere deplasate și fără nici un rost. Cum poate să nu fie cunoscută poziția Bisericii în privința acestor „sfătuitoare”, dacă despre aceasta nu numai că se vorbește mereu, dar chiar se strigă: «Nu vă adresați după ajutor și vindecare la aceste persoane! Este pericolos pentru sănătatea și viața voastră!»Dar nu, în continuare se practică aceste vindecări! De unde e această ciudată tendință către autodistrugere? Doar nici o bucurie, sănătate și bunuri materiale aceste vizite la vrăjitori și clarvăzători nu vor aduce. Și cel mai uimitor, că se pretinde că nu este cunoscută poziția Bisericii , care este foarte categorică în această privință.

- Păi doar numai ce nu făceam, - își justifică apelarea la acest „ajutor” cu o careva problemă fără soluție altcineva. - Nimic nu mă ajuta. Iată de atât și m-am gândit să merg....

-Dar iertați-mă, sunteți un om botezat în ortodoxie. Cât de grave nu ar fi problemele cu care vă confrunțați în Biserică există toate remediile neceasre pentru soluționarea lor. Toată putera harului dumnezeiesc, mărturisirea, împărtășirea, pomenirea la slujbe, rugăciunile, postul...Dumnezeu a înzestrat Biserica cu aceste minunate daruri pentru tămădăuirea și vindecarea noastră trupească și sufletească.Te simți rău tu, ai probleme în familie, boli netămăduite de medici, - vino, dicită și cere sfatul preotului, relatează-i toată dureră ta din suflet. Dar nu, e mai ușor să ceri sfatul unei „femei bune”: Eh, această „bunăătate” a vicleanului.Chiar dacă există probleme care nu se rezolvă momentan prin metodele oferite de Biserică, poate ar fi cazul să dăm dovadă de mai multă răbdare, mai multă perseverență în post și rugăciune? Poate ar fi cazul să ne revedem întreaga viață, să muncim asupra propriului suflet, să ne readucem aminte că scopul vieții creștinului nu este sănătatea, bunăstarea, căsătoria, dar mântuirea sufletului ?

Nu pot fi toate măsurate din perspectiva confortului și înmulțirea bunătăților pământești. Uneori e necesar să răbdăm și durerea, și boala, să acceptăm ispitile și greutățile din viață, acumulând și o experiență de smerenie, răbdare, și lăsare totală în grija Domnului.

Noi avem un scop suprem, să ajungem la uniune, înțelegere cu Dumnezeu. Și pentru atingerea acestui scop e necesar ca propria voie, propriile dorințe și închipuiri despre necisitatea a careva lucruri să învățăm să le verificăm și dacă sunt conform voii Domnului: Să ne rugăm

pentru a verifica dacă legea oferă într-adevăr grupurilor religioase posibilitatea de a opta dacă să officieze sau nu cununile,” a declarat un purtător de cuvânt al Bisericii.Potrivit declarației emise de Camera Episcopilor în iulie 2005, Biserica Anglicană nu își oferă binecuvântarea pentru parteneriatele civile homosexuale și, așa cum spune purtătorul de cuvânt, nici nu are intenția de a schimba acest regulament.O poziție similară a adoptat și Conferința Episcopilor Catolici din Anglia și Wales. Reprezentanții Conferinței au spus că noile reglementări sunt nenecesare fiindcă niciuna din bisericile catolice nu va fi folosită pentru astfel de ceremonii.Reprezentanții Bisericii Catolice salută faptul că guvernul a declarat explicit că nimic din textul legii nu obligă bisericile să officieze slujbe de cununie pentru cuplurile homosexuale, prevenind astfel discriminarea acelor instituții religioase care nu doresc să participe la astfel de ceremonii.Guvernul englez a adoptat o politică promovare a drepturilor homosexualilor, care se extinde și la nivel internațional. Recent, premierul David Cameron a amenințat că Anglia își va retrage ajutorul financiar dat țărilor care interzic homosexualitatea, dacă acestea nu își vor reforma punctul de vedere.

Creștinii au devenit cel mai persecutat grup religios din lume

Patriarhul Moscovei și Întregii Rusii, Kiril a declarat că tendința de creștere a anticreștinismului a făcut ca acestă religie să fie cea mai prigonită din lume. «Biserica Ortodoxă Rusă privește cu o mare îngrijorare manifestările tot mai fregvente de ură împotriva creștinilor în lume. Potrivit mai multor surse independente, creștinii au devenit cei mai persecutați grup religios din lume», - a pus patriarhul Kiril la întâlnirea cu un grup de ascultori al cursurilor diplomatice superioare al academiei Diplomatice MAI al Federației Ruse. Potrivit discursului său, cele mai grave forme de discriminare împotriva minorității creștine se manifestă în Orientul Mijlociu și Africa de Nord, cazuri de persecuție a creștinilor sunt de asemenea în Pakistan, Irak și Nigeria, ne aduce la cunoștință Departamentul de Informare Sinodală.

Conducătorul Bisericii Ortodoxe Ruse a subliniat că situația creștinilor în lume nu va rămâne fără atenția Bisericii Ortodoxe Ruse, și a reamintit că în luna mai 2011, Sfântul Sinod a emis o declarație în legătură cu cazurile de decastare din Bisericile copte din Egipt.

"Lupta pentru ameliorarea stării creștinilor în lume este una dintre prioritățile activităților externe ale Bisericii Ortodoxe Ruse, în care partenerii noștri sunt alte Biserici Ortodoxe, în primul rând - cele aflate în Orientul Mijlociu", - a concluzionat patriarhul.

Sinodul pan-ortodox: o necesitate a ortodoxiei universale

În ziua de 2 noiembrie 2011, Înaltpreasfințitul **Ilarion, Mitropolit de Volokolamsk, Președintele Departamentului de relații exterioare al Patriarhiei Moscovei**, a primit Diploma de *Doctor Honoris Causa* din partea Academiei teologice din Sankt Petersburg.Cu această ocazie, ierarhul rus a ținut un discurs de recepție consacrat viitorului Sinod pan-ortodox: istoria pregătirii sale, temele propuse pentru a fi discutate, poziția Bisericii, propunerile comisiei inter-ortodoxe pregătitoare, deciziile luate înaintea sinodului etc.

În alocuțiunea sa, Înaltpreasfințitul Ilarion a arătat rațiunile de organizare a acestui sinod pan-ortodox și problematica teologică și administrativă a organizării sale. A urmat apoi un excurs istoric bine documentat cu privire la acest sinod și la reacțiile pe care el le-a adus în lumea ortodoxă. Situația ortodoxiei în secolul al XX-lea este cu siguranță diferită de cea a secolelor trecute. Au apărut multe Biserici autocefale, Imperiul Otoman s-a desființat, iar diaspora ortodoxă este o realitate vie și importantă în Biserică.

Cele 10 teme fundamentale de discuție inter-ortodoxă sunt: 1. Diaspora ortodoxă, 2. Autocefalia și modurile ei de proclamare, 3. Autonomia și modurile ei de proclamare, 4. Dipticele, 5. Problema calendarului, 6. Impedimentele la căsătorie, 7. Alinierea dispozițiilor eclesiale privitoare la post, 8. Atitudinea Bisericii locale ortodoxe cu privire la restul lumii creștine, 9. Ortodoxia și mișcarea ecumenică, 10. Apostolul Bisericii locale ortodoxe la victoria ideii de pace, libertate, fraternitate și iubire între oameni și eliminarea discriminării rasiale.

După ce a trecut în revistă fiecare dintre aceste puncte și a arătat situația de facto a acestora în Biserică, ierarhul rus a arătat și ceea ce se așteaptă de la un asemenea sinod pan-ortodox. Organizarea unui conciliu de asemenea amploare ar fi și un semnal pozitiv de unitate eclesială ortodoxă și de coerență în exprimare și gândire teologică și administrativă.

Familia se menține prin răbdare

Până ce aruncăm pricinile neputinței noastre în socoteala altora, ne este cu neputință a ajunge la desăvârșirea îndelungii răbdări. Capătul îndreptării și al păcii noastre nu se câștigă din îndelunga răbdare ce o are aproapele cu noi, ci din suferința răului aproapelui de către noi (Cuviosul Casian Romanul).

- Părinte, cum poți face față unuia care este nervos?

- Prin răbdare.

- Și dacă nu ai?

- Mergi și cumpără! Se vinde la super-market...

Ascultați, atunci când celălalt este mânios, orice i-ai spune nu poți face nimic. **Este mai bine ca în clipa aceea să taci și să te rogi**. Prin rugăciune acela se va calma, se va liniști și după aceea te vei putea înțelege cu el. Uită-te și la pescari! Ei nu merg la pescuit dacă marea nu este liniștită, ci fac răbdare până ce va îndrepta vremea.

- Părinte, cui se datorează nerăbdarea oamenilor?

- Multei lor păci lăuntrice... Dumnezeu a legat mântuirea oamenilor de răbdare. "Cel care va răbda până în sfârșit acela se va mântui"- Mt. 10, 22, spune Evanghelia. **De aceea Dumnezeu îngăduie greutăți și diferite încercări pentru ca oamenii să se exerseze în răbdare. Răbdarea pornește de la dragoste**. Ca să-l rabzi pe celălalt, trebuie să te doară pentru el. Și văd că numai prin răbdare se menține familia. Am văzut fiare care au devenit mielușei. Prin încredere în Dumnezeu lucrurile evoluează duhovnicește cu multă ușurință.

Odată, atunci când eram la mănăstirea Stomiu, am văzut în Konița o femeie a a cărei față strălucea. Era mamă a cinci copii. După aceea mi-am adus aminte cine era. Bărbatul ei era tâmplar și de multe ori lua lucrări împreună cu meșterul meu. Numai un cuvânt dacă îi spuneau sătenii la care lucra, ca de pildă, "Meștere, oare n-ar fi bine să facem lucrul acesta așa?", el se înfuria. "Cu mine o faci pe dascălul?", le spunea. Rupea sculele, le arunca și pleca. Dacă la case străine lăsa treaba neterminată și pe toate le spărgea, închipuiește-ți ce făcea acasă. Un astfel de bărbat avea acea femeie. Cu acest om nu puteai sta nici măcar o singură zi, iar ea trăia cu el de ani de zile. **Fiecare zi era pentru sărmana femeie mucenicie, însă ea pe toate le suporta cu multă bunătate și făcea răbdare**. Și fiindcă știam situația din casa lor, atunci când o întâlneam, o întrebam: "Ce face meșterul? Lucrează?". "Ei, când mai lucrează, când mai stă puțintel". "Cum o duceți?". Toarte bine. Părinte!", îmi răspundea aceea. Și aceasta o spunea din toată inima ei. Nu punea la socoteală nici faptul că bărbatul ei strica sculele - și scule de valoare - nici că era nevoită, sărmana, să lucreze pe la străini, ca să se poată descurca. Vedeți cu câtă răbdare, cu câtă bunătate și cu câtă noblețe sufletească le înfrunta pe toate?! Și nici măcar nu clevetise vreodată. De aceea Dumnezeu îi dăruia mereu harul Său, încât fata îi strălucea. A reușit să-și crească și pe cei cinci copii ai ei, care apoi au devenit niște oameni foarte buni.

- Părinte, cum de a reușit acea femeie să nu-și osândească bărbatul?

- Printr-un gând bun: "Este bărbatul meu. O fi spus și el vreun cuvânt. Eu dacă aș fi fost în locul lui, poate aș fi făcut la fel". Punea în lucrare **Evanghelia și de aceea Dumnezeu îi trimitea harul Său**. Și dacă oamenii din lume fac răbdare și se umplu de har, cu cât mai mult trebuie să facem răbdare noi monahii, care avem toate condițiile și toate posibilitățile pentru o viață duhovnicească.

După cum am înțeles, cele mai mari scandaluri, nu numai în familii, ci și în state, se fac de la lucruri de nimic. În familie unul trebuie să se smerească înaintea celuiilalt, să-i imite virtuțile, dar să-i suporte și capriciile. Pentru o astfel de înfruntare a lucrurilor, foarte mult îl ajută pe cineva atunci când se gândește că Hristos S-a jertfit pentru păcatele noastre și ne rabdă pe toți, miliarde de oameni, deși este fără de păcat, în timp ce noi, atunci când suntem chinuiți de capriciile altora, ne plătim păcatele. Bunul Dumnezeu le rânduieste astfel încât unul, cu harisma cu care este înzestrat, să-l ajute pe celălalt și, prin cusurul pe care îl are, să se smerească înaintea celuiuia. Pentru că fiecare om are harismele sale, dar are și câteva cusururi pe care trebuie să se nevoiască să le taie.

I-am tras o scuturătură bună cuiva. Și să vedeți câtă răbdare face femeia lui cu el, deși este foarte destoinică. Înaintea ei, el este ca un copil mic. Ea, prin răbdarea pe care o face, primește și agonisește mereu har dumnezeiesc, în timp ce acela, prin egoismul său, îl alungă mereu și astfel se goleşte. Și în cele din urmă ne este cel câștigat? Vezi că tot secretul este smerenia? Ea este temelia. Și smerenia vine prin ascultare. Dacă bărbatul aceleia și-ar fi recunoscut neputința sa și ar fi cerut ajutor de la Dumnezeu, ar fi venit și la el harul dumnezeiesc. **Paisie Aghiorătul, Viața de familie**.

Creștinismul trebuie să devină religia mucenicilor?

Tot mai multe anchete sociologice din întreaga Europă arată clar că guvernele țărilor europene, în încercarea disperată de a demonstra toleranța, bunul simț, civilitatea esențială și diversitatea valorilor, au discriminat vădit și uneori ireversibil comunitățile majoritare de creștini din țăările respective. Creștinismul, din valoarea supremă a umanității chemate la îndumnezeire, a devenit o religie ascunsă, tolerată pe alocuri, înfierată în fiecare zi de cerberii euro-corectitudinii politice. Astfel că societățile occidentale s-au trezit cu civilizații importate, de o intoleranță și spirit de dominare remarcabile și care au o contagiune socială vastă. Criza valorilor creștine în Europa nu a venit ca un tsumani peste bătrânul continent, ci a fost infuzată și programată sistemic în societate, educație, justiție, morală, religie chiar. Și acum, când comunitățile practiceante de creștini sunt în moarte clinică, își dau seama că izvorul moralității și al toleranței a fost suprimat pentru o supă inodoră de valori aproximative, în care nu mai încape adevărul. Îmi amintesc de faptul că am avut o discuție aprinsă cu un profesor de teologie olandez, care în ideea sa fixă de toleranță maximă, spunea că este greșit să spui că Hristos este Dumnezeu, lezând demnitatea musulmanilor, budiștilor ș.a. Eroarea lui supremă de judecată era că el confunda acceptarea diversității nu mărturisirea adevărului. **Suntem chemați de Hristos să iubim pe toți oamenii, fără deosebire de nație, religie sau clasă socială, dar înaintea lor trebuie să mărturisim până la moarte adevărul, anume că Dumnezeu S-a arătat în trup, a murit și a înviat cu trupul pentru noi, s-a înălțat la ceruri și rămâne în Biserică pentru veșnicie**. Orice menajament de la acest crez al adevărului mântuitor înseamnă lipsă de iubire pentru cei care nu cred. Orice diluare a adevărului de dragul conviețuirii nu este doar o eroare fundamentală de judecată, ci sursa răului în societate.Din această perspectivă, **mucenicii care au murit pentru Adevăr au fost intoleranți, sinoadele ecumenice care au înfierat ereziiile au fost adunări de radicali, pentru a eufemiza, cuvioșii care au trăit prin peșteri rugându-se Dumnezeului Treime au greșit prin viziune unilaterală etc.**Tot ceea ce spui te definește, și este adevărat sau fals. *Tertium non datur*. Adevărul este Izvorul vieții, este o Persoană, nu o sumă de idei, El întocmește lumea, o fundamentează pe iubire și o îndreaptă spre nemurire „*Că la Tine este Izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină*”. A afirma că totul este valabil pentru a nu afecta pe cei ce greșesc este o prolegomena la eroarea veșnică, adică la iad. De aici până la doctrinele „*dincolo de bine de și rău*” ale filosofilor germane, care au justificat crimele în masă, nu e decât un pas. **Adunarea dintre adevăr și eroare dă eroare absolută**.În această ordine de idei, vestita gazdă de emisiuni Oprah Winfrey, din Statele Unite, ale cărei merite în televiziune nu le poate nimeni contesta, și-a încheiat recent talk-show-ul („Oprah Show”) pentru a se dedica interiorității abisale a ființei umane. În noua sa emisiune, religiozitatea este de fapt privire narcisistă spre sine, Dumnezeu este sufletul omenesc, viața însăși într-un panteism moralist de tip american. Acest tip de religiozitate falsă, oricât de spectaculos ar fi în lumina reflectoarelor, este de fapt o înșelare de tip luciferic, o egolatrie comunitară și o întoarcere spre păgânism. Dacă noi suntem Dumnezeu în fire, înseamnă că orice comportament, fie el și criminal, este divin. Prin extensie, un ucigaș în serie și un filantrop adevărat nu se deosebesc cu nimic. Este de fapt moartea moralei prin moralism.Revenind la toleranță și iubire pentru adevăr, teologia

Slujbe în limba română la Kiev

Pe 13 noiembrie, cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Vladimir, Mitropolitul Kievului și al întregii Ucraine, în altarul închinat Sfântului Ștefan al Catedralei "Adormirea Maicii Domnului" din Lavra Pecerska, a fost săvârșită prima Sfântă Liturghie integral în limba română. Această inițiativă a cetățenilor români și moldoveni din Kiev, susținută de ambasadele României și Republicii Moldova, s-a bucurat de o atenție deosebită a Bisericii Ortodoxe din Ucraina.

Astfel, de acum încolo, în același altar al catedralei principale din Lavra Pecerska vor fi săvârșite slujbe în limba română duminica și la marile praznice. Preotul slujitor va fi părintele Dumitru Popescu, originar din Bucovina de Nord, regiunea Cernăuți. La prima slujbă au participat și monahii pelerini români de la Mănăstirea Gruiu Lupului din Vâlcea, conduși de starețul Macarie Roman, care a slujit împreună cu părintele Dumitru Popescu, și ambasadorul român Cornel Ionescu și consulul moldovean Nicolae Minea.

Mamă, te rog nu mă avorta...

O femeie îngrijorată s-a dus la medicul ei și i-a spus: "Doctore, am o problemă serioasă și am nevoie disperată de ajutorul dumneavoastră! Copilul meu nu are nici măcar un an, iar eu sunt din nou însărcinată. Nu vreau să am copii cu o vârstă atât de apropiată."

Medicul i-a spus : "În regulă, ce vreți să fac?"

Ea a răspuns: "Vreau să întrerupeți sarcina mea și mă bazez pe ajutorul dumneavoastră pentru aceasta."

Medicul a stat pe gânduri câteva clipe, și apoi i-a răspuns femeii:

"Cred ca am o soluție mai buna la problema dumneavoastră. Și e mai puțin periculoasă pentru sănătatea dumitale. Vedeți dumneavoastră, pentru a nu fi nevoită să aveți grijă de doi copii în același timp, haideți să îl ucidem pe cel care-l țineți în brațe. Așa vă puteți și odihni o vreme înainte ca celălalt să se nască. Dacă tot vom omori unul din ei, nu contează pe care. Nu există nici un fel de risc pentru corpul dumneavoastră dacă îl alegeți pe cel din brațe."

Femeia .. oripilată..., a zis : "Nu, doctore, ce oribil ! E o crimă să omori un copil ! "

"Sunt de acord," zise medicul. "Dar păreați să fiți de acord cu acest lucru, așa că mă gândeam că asta ar fi cea mai bună soluție."

Medicul a zămbit, știind că s-a făcut înțeles.

El a convins mama că nu există nici o diferență între a omori un copil care deja s-a născut și unul care este încă în pântec.

Crima este aceeași !

Împreună putem contribui la salvarea unor vieți prețioase.

Iubirea înseamnă că mă sacrific pentru binele unei alte persoane.

Avortul înseamnă că sacrific o altă persoană pentru binele meu.

